

krajowymi sektorowy organ regulacyjny w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE nie jest właściwy do nakładania sankcji w związku z tego rodzaju praktykami.

(¹) Dz.U. C 338 z 9.10.2017.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 16 maja 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vilniaus apygardos teismas — Litwa) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB

(Sprawa C-8/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 ust. 2 i art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Swoboda świadczenia usług — Rynki instrumentów finansowych — Osoba fizyczna, która nabyła od banku pochodny instrument finansowy — Kwalifikacja tej osoby fizycznej w rozumieniu prawa Unii)

(2019/C 288/04)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Vilniaus apygardos teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TE, UD, YB, ZC

Strona pozwana: Luminor Bank AB

Sentencja

Dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającą dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 93/22/EWG, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do transakcji nabycia obligacji przy pomocy kredytu, takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, o ile transakcje te miały miejsce przed 1 listopada 2007 r.

Pytania prejudycjalne pierwsze i drugie, w zakresie, w jakim dotyczą dyrektywy 2001/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji, dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku), dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 809/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonującego dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji zawartych w prospektach emisyjnych oraz formy, włączenia przez odniesienie i publikacji takich prospektów emisyjnych oraz rozpowszechniania reklam są oczywiście niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Postanowienie Trybunału (druga izba) z dnia 12 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — María Teresa Aragón Carrasco i in./Administración del Estado

(Sprawa C-367/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 53 § 2 art. 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC — Klauzula 4 — Zasada niedyskryminacji — Porównywalność sytuacji — Uzasadnienie — Klauzula 5 — Odprawa w wypadku rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony z obiektywnej przyczyny — Brak odprawy w wypadku zakończenia pracy przez pracowników należących do personelu pomocniczego)

(2019/C 288/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz, Luis Salas Fernández (como heredero de Lucía Sánchez de la Peña)

Druga strona postępowania: Administración del Estado

Sentencja

- 1) Wykładni klauzuli 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona przeszkodzie przepisowi krajowemu, który nie przewiduje wypłaty jakiegokolwiek odprawy pracownikom zatrudnionym w charakterze pracowników pomocniczych wykonujących zadania zaufania lub specjalnego doradztwa, takich jak rozpatrywani w postępowaniu głównym, w związku z dobrowolnym zakończeniem pełnienia przez nich obowiązków, podczas gdy odprawę wypłaca się pracownikom kontraktowym zatrudnionym na czas nieokreślony przy rozwiązywaniu z nimi umowy z obiektywnej przyczyny.